

~ Kedves barátom! Gondolhatsz: hogy a fenesre-menesel mellen harcoló ar-
gumentumot nem legfiseblite s nyomósablika vola az: hogy horrást
körelebb söt egészen körel leunen; s olyan jól esett nekünk, midőn
egézen illegen embereket, levelben stb. minse felhörtak ezt az argu-
mentumot, unrolvái a fenesre-menesche; az egén világ surfja: hogy mi
preceptit egymáé, s most egyben az egén világnak igara ven. - mégis
leheselen vola elmennem, leheselen! men:

- a) a fenesi papság alig több a haurainál.
- b) kéi pap van; sendivel pedig én collegakusban nem lenek.
- c) borzassónal lespit előttem aumyia horrástodni, egézt (jöllekes
verély) alappában megfontani leeresemes, ki gadálkodisomas.
- d) feleregim egéregie háros befolyással lehetne az afföld; - de
- e) nincs is hárelon mely ör Jönöttöl, s horrástörödítöl elparanna.
- f) nagy kérdés: megerősítene-e a romány...? söt
- g) keveske is utoljára semmi sem bizonyosabb, minc az, hogy val 294

újnygi feljelenséi menye ellenem, mulamusa néve jöl, határozzon elünesem, s
akkor see is see see; se peng se pontó; hogy a fenesi egyhárvidekben tot pap
vágyaróit fenesre, s hogy tot papnak egézen inye ellen vola megovalasztásom
míg az egresset is, ezt a híveset is végre bevalloisak; nem sanom vorabbatnak az em-
becket minc minőé, de a feljelenséi igen valófinünök barson, s akkor...? az egy
pissé kellemeden állapot lenne; is most is egy pár példát van illyen; kéi ember
remtes pap vola, valsoni arannat jobb helyre, de más is ugyan ota vágyaróit,
feladat közeis. s a kéi remtes pap semmi; a hamadit pap misfél évi börsőre,
hivatalánal, állitotaga nemereginek elvektésé, a nyomdai hái éi perölöréges megé-
visésé, minlen felérben 8 napi háltól köntölés, böjs éi neheé vasra iselhesen egy
beféd elmondásain, s hárdéston kinyomataja minc. A többlet köinju híveselenseni.
Zekás maradunk édes Jánoskák! kávot ugyan de mégis körel. Képrélt a fe-
leségem most a lutria tess, én val nevesem ő pedig azt kéjri: hogy
nyer; menfja: hogy jó lenne esse meg arra, ebbe én is beleegyezem;

Sőt a körösi úra is gondolok; ámbar az igazán megvallva: az itél
ahigha lesz belőle valami; mert Géra még nem elég nagy arra
hogy annyira lehesse usarnia; vasúton, görösi valami botrányos leveles
ne el; assai még el is van kényesre becsületesen; továbbá kény fele-
segem igen jóra fejedless a múlt kőlen, lábai dagadnak, gyenge, fej-
kedülés stb; földöbe alaron vinni nehány kére; si is ugy gondolom
a kedves patriába vándulok, hova a múlt nyáron is vársal, inuálak;
a Vörösgéget árát ugyan segen elvise az ördög, de még is jutna tán ne-
hány gas az útra, csak más tövülményeint ne a lada'goshának. Mondom:
si is elusartot, de ha máskéj lenne, az az nem usarnia el, s körösi
kölsenést a vacariót: jössel imés Hauvára! ez én nem befából mondok,
isten engem ugy segéljen nem! Lárod verünk ugy setfit: hogy nem látsunk be-
nekedet elég hívesen; az a dipnis epemirny mőndek elmonost, én is haragot-
rodnam, kománassony igen voly embereit tars, ezt helyre kell hoznunk; voly
is vaggat én rülinben, de horvátot lehesedlen lenne az lennem. Assai a mu-
rányi váras sem néreik meg; a vörögyakba se jössel; a malaorras sem öl-
tül meg, s: ne seffies, nem is fogyt már, 8 darab volt, mind egy lábuj ellopsit.)
Epen most vons be a feleségem, leviden mit csinálol? stranyimat ivol!
No id meg kagnénat: hogy most jöjenes már el, Hajnaislöben a földö-
ben köléjüs jöl el az idős! beccületesenre mondok, hogy ez nem befa, a mibe-
fenebb én levisem hogy jöjenes ő epen gondolka: hogy jöjenes! Hanem du-
dom: hogy nem jöjös, ha hara nem mennies is, nem ömresel si minde még
annyira, hogy era ne mondjait: jöl lenne megint! pedig az isten ugy áléjen meg
minde, hogy minde sem lenne jöl!

Ald vocem: jöjenes, menes; ugy-e kemre miltos nálad vol? én fölékesen hífelem hogy nálad vol; ugy kell lenni! ő nelem aróia egy becsis sem is, hanem pasaron hányra a brigány-terele, minis mondjait

jobb hírenél, min S. A. helyen, állunk.

Itt a természet (level) folyóan megy, hogy megkeresem ragyog mind-
nyájan, mi is kiterjedően vagyunk, megvagyunk, Géra egészség, belső
fogdos a karon, megfogna bán a toroditus is; Aulpi is a jó isten
nével is nével is jó egészséget is egyebet a mi akha kell.

Eddig az hírem, vége felé jár verseid nyomában; igen ohajtóm mi-
nélelts látni; — A Virágnyergéből persze hogy ducál nével is egy, s meg
is kapod, mikély én megdajom Fribeizsól a kiterjedés egy pár példány.
akkor egy füst alatt kiterjed majd el kezeget papírod is. Ad vocem:
Fribeiz. Levélből épen most kapam levelet; kétségbe van esve; Fribeiz
elmen Americába, Kaliforniába, Ausztráliába, elmen az Ozeániába, s
őcs verseivel, annak nyomábanival, remélhető példamutatóval együtt, egy
belső megnyugtatás vagy éhsésség nélkül a faterjénél hagyta. Mi megnyug-
tatam Jónis avat. hogy én is járjam már egy Esvainy gondával,
er a végfuzalát gondolom Segit az ő baján.

Több Fenyv uras pedig a jó isten élése literaturánk
dipré; nem voly gondolat az én tölem: hogy kiterjedőlt jeannis, az
Wmoyar Muremus pedig épenséggel nem olvasom. Külömben olvasod:
hogy én mitlyen híres ember vagyok... Ameriában is; máholnap
Ferenzi Terenziel, s februáral lefelé egy nívau-n, s er elég, ha a
"celebre" lípnyais elnem éhese is. Er a kerbeny diésője nem az enyém.

A Divacianus megholt, a Hölygfusár példamutató lépül;
Bereget nem tudtam mi fődreke meg a Hölyföt; de valami ka-
nal kell lemmi hírogosam.

Engem pedig, ember! jobbe borsaus a paraszaléssel
mer háir most, el nem fül, elfülhet valaha, valahogyan, s akkor

meglátod, hogy nem tréfálkam, a kalanczi romnál.

Van-e még náladot az idő? Két év vártam? Isten decem-
berben nagy hideg volt, január s februárban polytonosan furdak az éssé,
már ei aprulhu (még eddig) a fél fű; olyan nehezen arat tavasi leumi;
pedig már képtelenség az új hárba, igen jó leune már osthon leumi;
hát még a ki igazán fajás háriban larkatit; Laidot se boldogabb
vagy nincs ei; ezt ered. ei nem.

Proessis meg, igen ebédre hínak; már val tőrtőtesd magad
még ettem.

Meg van. A levei igen jórány volt, a hus itto; a bab megle-
ketős, mákos csit is lett volna, de azt nem Proessis.

Ez prima kedves Jánosnak be is zártasom levelelem, ha
nygyan hajlandó vagy ezt a négy lap kő meg nó, melynek se füle,
se farka, levél gyánás elgádnai; — Geriás levideniük, mi ilyen hang
Julesának meg Lavinia? ezt a lókát ismerem! én is tehát ide tá-
rom ezt a vázaforná állások, melyek levei költői képelesül akár den-
vének is karskates.

Deát Jósit igen sajnálom, ohajtom sarkha meg az
Itten; Mentovisor (bár kulála usan) pilagji kaudsz (Itto) pivezen
úrdvölüm. Tieser pedig tellem! mi mindnyájain pírümthöt
lelkümböt öblve, csorolva vaggym s vaggot Haurain apr
Jen 1856.

mindig a régi Miskai

Ul. Lás Lari papai tudot-e már a csomót? mégse?
ejnye bek jórány kamild meg!

